

Verūntamen in imāgine pertrānsit homo : * sed & frustrā conturbātur.

Thesaurizat : * & ignōrat cui congregābit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea ? nōne Dōminus ? * & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me : * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmūtū, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti : * amove à me plagas tuas.

À fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus : * propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus : * verūntamen vanē conturbātur omnis homo.

Exaudi orationem meam Dōmine, & deprecationem meam : * auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas : quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, * & amplius non ero.

Psalmus 39.

Expectans expectavi Dōminum, * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas, * & eduxit me de lacu miserie, & de luto facies.

Et statuit super petram pedes meos : * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen nostro.

Videbunt multi & timebunt : * & sperabunt in Dōmino.

Beatus vir, cuius est nomen Dōmini spes ejus : * & non respexit in vanitates & insānias falsas.

Multa fecisti tu Dōmine Deus meus mirabilia tua : * & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, & locutus sum : * multiplicati sunt super numerum,

Sacrificium & oblationem noluiti : * aures autem perfecisti mihi.

Holocāustum & pro peccato non postulasti : * tunc dixi : Ecce venio.

In cāpite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam : * Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo : Dōmine tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam * à concilio multo.

Tu autem Dōmine ne longē facias miserationes tuas à me : * misericordia tua & veritas tua semper suscepērunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : * comprehēderunt me iniquitates meæ, & non potui ut vidērem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei : * & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Dōmine ut eruas me : * Dōmine, ad adiuvandum me respice.

Confundantur & reverentur similes, qui quærunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, & revertantur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestum confusionem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & latentur super te omnes quærēntes te : * & dicant semper : Magnificētur Dōminus : qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, & pauper : * Dōminus sollicitus est mei.

Adjutor meus, & protector meus tu es : * Deus meus ne tardaveris.

Antiphona. Ut non delinquam in lingua mea.

Antiphona. Sana.

Psal-

Psalmus 40.

Beatūs qui intelligit super egēnum, & pauperem : * in die mala liberabit eum Dōminus.

Dōminus cōservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra : * & non tradat eum in animam inimicōrum ejus.

Dōminus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * univēsum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Dōmine miserere mei : * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando moriētur, & peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebātur ut vidēret, vana loquebātur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebātur forās, * & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrābant omnes inimici mei : * adversum me cogitābant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit non adiciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quospe-ravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Dōmine miserere mei, & resuscita me, * & retribuam ei.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : * quoniam non gaudēbit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dōminus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam & apparebo ante faciem Dei ?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordatus sum, & effidi in me animam meam : * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei :

In voce exultationis, & confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordānis, & Hermōnium à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dōminus misericordiam suam : * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei :

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * Quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Sana Dōmine animam meam, quia peccavi tibi.

Antiphona. Eructavit.

Psalmus 43.

Deus auribus nostris audivimus : * patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum : * & in diebus antiquis.

Ma-

Manus tua Gentes dispēdidit, & plantasti eos: * afflixisti pōpulos, & expulisti eos:

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * & brāchium eōrum non salvavit eos:

Sed dextera tua, & brāchium tuum, & illuminatio vultus tui: * quōniam complacuit in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus: * qui mandas salutē Jacob.

In te inimicos nostros ventilābimus cornu, * & in nōmine tuo spernēmus insurgētes in nobis.

Non enim in arcu meo sperābo: * & gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos: * & odientes nos confustisti.

In Deo laudābimur tota die: * & in nōmine tuo confitebimur in sæculum.

Nunc autem repulisti & confudisti nos: * & non egrediēris Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: * & qui oderunt nos, diripiēbant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escārum: * & in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti pōpulum tuum sine pretio: * & non fuit multitudo in commutationibus eōrum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: * subsannationem & derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem Gentibus: * commotionem capitis in pōpulis.

Tota die verecūdia mea contra me est, * & confusio faciē meae cooperuit me.

A voce exprōbrantis, & obloquēntis: * a facie inimici, & persequēntis.

Hæc omnia venērunt super nos, nec oblitus sumus te: * & inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum: * & declinasti sēmitas nostras a via tua:

Quōniam humiliasti nos in loco afflictionis, * & cooperuit nos umbra mortis.

Si oblitus sumus nomen Dei nostri, * & si expandimus manus nostras ad deum alienum:

Nōne Deus requirit ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quōniam propter te mortificāmur tota die: * astimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis Dōmine? * exurge, & ne repēllas in finem.

Quare facientiam avērtis, * oblivisceris inopia nostrā, & tribulationis nostræ?

Quōniam humiliata est in pulvere anima nostra: * conglutinatus est in terra venter noster.

Exurge Dōmine, adjuva nos: * & redime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eruclāvit cor meum verbum bonum: * dico ego ōpera mea regi.

Lingua mea cālamus scribe, * velerociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in ætēnum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spēcie tua, & pulchritudine tua, * intēnde, prosperē procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pōpuli sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myr

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à dōmibus ebūrneis: * ex quibus delectaverunt te filie regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.

Andi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliviscere pōpulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum: * quōniam ipse est Dōminus Deus tuus, & adorābunt eum.

Et filie Tyri in muneribus * vultuum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

Omnis glōria ejus filie Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur regi virgines post eam: * proxime ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione: * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constituit eos principes super omnem terram.

Mēiores erunt nōminis tui * in omni generatione & generationem.

Propterea pōpuli confitebuntur tibi in ætēnum: * & in sæculum sæculi.

Antiphona. Eruclāvit cor meum verbum bonum.

Antiphona. Adjūtor.

Psalmus 45.

Deus noster refugium, & virtus: * adjūtor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timēbimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eōrum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur.

For. Estiva.

vehitur: * adjuvabit eam Deus manē dilectulo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dōminus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte ōpera Dōmini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburent igni.

Vacate, & videte, quōniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dōminus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaudite manibus: * jubilate Deo in voce exultationis.

Quōniam Dōminus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjēcit pōpulus nobis: * & gentes sub pēdibus nostris.

Elēgit nobis hæreditatem suam: * spēcim Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo: * & Dōminus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite: * psallite Regi nostro, psallite.

Quōniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapienter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populōrum congregati sunt cum Deo Abraham: * quōniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Añā. Adjūtor in tribulationibus.

Añā. Magnus Dōminus.

Psalmus 47.

Magnus Dōminus, & laudabilis nimis: * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

D

Fun-

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt: conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terrae: * justitia plena est dextera tua.

Laretur mons Sion, & exultent filiae Judae, * propter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, & in saeculum saeculi: * ipse reget nos in saecula.

Psalmus 43.

Audite haec omnes Gentes: * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

Quique terrigenae, & filii hominum: * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam: * & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclino in parabolas aurem meam: * aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? * iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute sua: * &

in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

* Frater non redimit, redimet homo: * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animae suae: * & laborabit in aeternum, & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum videbit sapientes morientes: * simul in-sipiens, & stultus peribunt.

Et relinquunt alienis divitias suas: * & sepulchra eorum domus illorum in aeternum.

Tabernacula eorum in progenie, & progenie: * vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cum in honore esset, non intellexit: * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Haec via illorum scandalum ipsis: * & postea in ore suo complacent.

Sicut oves in inferno positi sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino: * & auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cum acceperit me.

Ne timearis cum dives factus fuerit homo: * & cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

Quoniam cum interierit, non sumet omnia: * neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur: * confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum: * & usque in aeternum non videbit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellexit: * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dominus, & laudabilis nimis.

An-

Antiphona. Deus deorum.

Psalmus 49.

Deus deorum Dominus locutus est: * & vocavit terram, a solis ortu usque ad occasum: * ex Sion species decoris ejus.

Deus manifeste veniet: * Deus noster & non silēbit.

Ignis in conspectu ejus exardescet: * & in circūitu ejus tempestas valida.

Advocabit caelum desirsum: * & terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos ejus: * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt caeli justitiam ejus: * quoniam Deus iudex est.

Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos: * neque de gregebus tuis hircos.

Quoniam mense sunt omnes ferae sylvarum, * jumenta in montibus & boves.

Cognovi omnia volatilia caeli: * & pulchritudo agri mecum est.

Si esuriro, non dicam tibi: * meus est enim orbis terrae, & plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum? * aut sanguinem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium laudis: * & redde Altissimo vota tua.

Et invoc me in die tribulationis: * erua me, & honorificabis me.

Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

Tu vero odisti disciplinam: * & projecisti sermones meos retrorsum: Si videbas furem, currabas cum eo: * & cum adulteris portio-

nem tuam ponebas. Os tuum abundavit malitia: * & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, & adversus filium matris tuae ponebas scandalum: * haec fecisti, & tacui.

Existimasti inique quod ero tui similis: * arguam te, & statim contra faciem tuam.

Intellige haec qui obliviscimini Deum: * nequandam rapiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: * & illic iter, quo ostendam illi salutarem Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate!

Tota die injustitiam cogitavit lingua tua, * sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem: * iniquitatem magis quam loqui aequitatem.

Dilexisti omnia verba praecipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, * evellat te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicentium de terra viventium.

Videbunt justi, & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: * & prevaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in aeternum: & in saeculum saeculi.

Confitebor tibi in saeculum quia fecisti: * & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Antiphona. Deus deorum Dominus locutus est.

D 2

Par

Refr. Annum. *Ps.* Immo Deo sacrificium laudis. *R.* Et reddet Altissimo vota tua.

Pro uno Martyre. *Ps.* Posuisti Dómine super caput ejus. *R.* Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus. *Ps.* Excitent justi in conspectu Dei. *R.* Et delectentur in lætitia.

Pro Confessore Pontifice. *Ps.* Elegit eum Dóminus sacerdotem sibi. *R.* Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice. *Ps.* Os justi meditabitur sapientiam. *R.* Et lingua ejus loquetur iudicium.

Pro una Sancta. *Ps.* Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES,

Antiphona. Dele Dómine iniquitatem meam. *Psalmus.* Miserere. 42.

Antiphona. *Psalmus.* Salutare. *Psalmus.* 42.

Judica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernaculo tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Ad te de luce vigilo Deus. *Psalmus.* Deus Deus meus * ad te, ut supra. 13.

Antiphona. Cunctis diebus.

Canticum Zachariae.

Mathe 23. 6.
Ego dixi: In dimidio diærum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsi residuum annorum meorum: * dixi: Non vidèbo Dóminus Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, & convoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum:

Præcia est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: * de mane usque ad vespèram finies me.

Sperabam usque ad manè, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De mane usque ad vespèram finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor in columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suscipientes in excelsum.

Dómine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondèbit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine si sic vivitur, & in tali-bus vita spiritus mei, corripies me, & vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruiisti animam meam ut non periret, * projectis post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: * pater filii notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac, * & psal-

mos

Hymnus.

Rerum Creator óptime, Rectorque noster, aspice: Nos à quiete noxia

Mersos sopore libera.

Te, sancte Christe, poscimus,

Ignosce culpis omnibus:

Ad confitendum surgimus,

Morasque noctis rumpimus.

Mentes manibus tollimus,

Propheta sicut nóctibus

Nobis gerendum præcipit,

Paulusque gestis censuit.

Vides malum, quod fecimus:

Ocultis nostra pandimus:

Preces gementes fundimus:

Dimitte quod peccavimus.

Præsta, Pater piissime,

Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

Antiphona. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insipiens in corde suo: *

Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles

facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt: * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum converterit Deus captivitatem plebis sue, exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

Psalmus.

Venite, exultemus. 1.

Psalmus.

Invitatorium. In manu tua Domine, * Omnes fines terræ.

Psalmus.

Venite, exultemus. 1.

Psalmus.

Venite, exultemus. 1.

D 3

Psalmus.

Psalms 54.

Audi Deus orationem meam, & ne desperis deprecationem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: * & conturbatus sum a voce inimici, & a tribulatione peccatoris. Quoniam declinaverunt in me iniquitates: * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: * & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me: * & contexerunt me tenebrae:

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colymbae, * & volabo, & requiescam?

Ecce elongavi fugiens: * & mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitate spiritus, & tempestate.

Præcipita Domine, divide linguas eorum: * quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: * & labor in medio ejus, & injustitia.

Et non deficit de plateis ejus * usura, & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo unanims: * dux meus, & notus meus:

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: * in domo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos: * & descendant in infernum viventes:

Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi: * & Dominus salvabit me.

Vespere, & mane, & meridie nar-

rao: & annuntiabo: * & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos: * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, & non timeverunt Deum: * extendit manum suam in retribuendum.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira voluntas ejus: * & appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum: * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dominum curam tuam, & ipse te emulset: * non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu vero Deus deduces eos, * in puteum interitus.

Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te Domine.

Añs. Averit Dominus captivitatem plebis suæ.

Añs. Quoniam.

Psalms 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi

bi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,

Sicut & in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Psalms 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de celo, & liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, * & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma & sagittæ: * & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cælos Deus: * & in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * & incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam fossæ: * & incidit in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psallam dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: * exurgam diliculo.

Confitabor tibi in populis Domine: * & psallam dicam tibi in Gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, * & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos Deus: * & super omnem terram gloria tua.

Antiphona. Quoniam in te confidit anima mea.

Antiphona. Justa judicæte.

Psalms 57.

Si verè utique justitiam loquimini: * recta judicæte filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: * in terra injustitias manus vestre concinnant.

Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero: * locuti sunt falsa.

Furor illis secundum similitudinem serpentis: * sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas,

Que non exaudiet vocem incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: * molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens: * intendit arcum suum donec infirmetur.

Sicut cera, que fluit, auferentur: * supercecidit ignis, & non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spina vestrae rhamnum: * super viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur justus cum viderit vindictam: * manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicit homo: Si utique est fructus justo: * utique est Deus judicans eos in terra.

Psalms 58.

Ripe me de inimicis meis Deus meus: * & ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * & de viris sanguinum salva me.

Quia ecce p̄perunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Dōmine: * sine iniquitate cucurri, & dirēxi.

Exurge in occursum meum, & vide: * & tu Dōmine Deus virtutum, Deus Israel.

Intēde ad visitandas omnes Gentes: * non miserāris omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesp̄eram, & famem patiētur ut canes: * & circuibunt civitatem.

Ecce loquētur in ore suo, & gladius in labiis eorum: * quoniam quis audivit?

Et tu Dōmine deridēbis eos: * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia eius praveniet me.

Deus ostēdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequādo obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: * & depone eos protector meus Dōmine: Delictum oris eorum, & comprehensionem labiorum ipsorum: * & comprehendantur in superbia sua.

Et de excreatione & mendacio annuntiabuntur in consummatione: * in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob: * & finium terrae.

Convertentur ad vesp̄eram, & famem patiētur ut canes: * & circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * & exultabo manē misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * & refugium meum, in die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericordia mea.

Añs. Justa iudicāte filii hōminum.

Añs. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos: * iratus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: * sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuētibz te significatōnem: * ut fugiant a facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dexterā tuā, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: * Lætabor, & partibor Sichimam: & convallē tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad, & meus est Manāsses: * & Ephraim fortitudo cæpit̄is mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meae.

In Idumæam extēdam calcemēntum meum: * mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos: * & non egrediēris Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hōminis.

In Deo faciēmus virtutem: * & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intēde orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis in facie inimici.

In-

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timētibz nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam & veritatem ejus quis requirit?

Sic psalmum dicam nōmini tuo in seculum seculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Añs. Da nobis Dōmine auxilium de tribulatione.

Añs. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjecta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus, * susceptor meus, & non movēbor amplius.

Quosque irrūtis in hōinem? * interficitis universi vos: tamquam parietis inclinatio & macerīe depulsa.

Verūtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: * ore suo benedicēbant, & corde suo maledicēbant.

Verūtamen Deo subjecta esto anima mea: * quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvator meus: * adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, & gloria mea: * Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus adjutor noster in aeternum.

Verūtamen vani filii hōinum, mendaces filii hominum in statu-

ris: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: * divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est, & tibi Dōmine misericordia: * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à convēntu malignāntium: * à multitudo operantium iniquitatem.

Quia excacurunt ut gladium linguas suas: * intēderunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatum.

Sūbito sagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos? Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutatio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos lingue eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Dōmino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Añs. Nonne Deo subjecta erit anima mea.

Añs. Benedicite.

Psalmus 65.

Jubilare Deo omnis terra, psalmum dicite nōmini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Dōmine! * in multitudine-

dine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei: * terrribil in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransiunt pede: * ibi lætābimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum: * & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in læquum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem & aquam: * & eduxisti nos in refrigerium.

Intrabo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distulerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocæusta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes qui timētis Deum: * quanta fecit anima mea.

Ad ipsum ore meo clamavi, * & exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudivit Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam a me.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus, * & fugiant qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei: * & delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, * turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, & iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitare facit unius moris in domo:

Qui educit victos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cum egredieris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim celi distillaverunt à facie Dei Sinai, * à facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: * & infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * & speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentate: * & posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbābuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est

Deo

Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, milla lætantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi: * & Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus, * ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenērunt principes conjuncti psallentibus, * in medio juvenularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolescentulus, * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum: * principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto: * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: * psallite Domino.

Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli, * ad Orientem.

Eccæ dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo super Israel, * magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ, * benedictus Deus.

Antiphona. Benedicite Gentes Deum nostrum.

Per Annum, V. Deus vitam meam annuntiasti tibi. R. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Pro uno Martyre, V. Magna est gloria ejus in salutaribus. R. Gloria & magnum decorem impones super eum.

Pro pluribus Martyribus, V. Justi autem in perpetuum vivent.

R. Et apud Dominum est merces eorum.

Pro Confessore Pontifice, V. Tu es sacerdos in æternum. R. Secundum ordinem Melchisedech.

Pro Confessore non Pontifice, V. Lex Dei ejus in corde ipsius.

R. Et non supplantabunt gressus ejus.

Pro una Sancta, V. Elegit eam Deus, & prælegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

A D L A U D E S,

Ant. Amplius lava me Domine ab iniustitia mea. Psalm. Miserere. 42.

Antiphona. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: * & impietatibus nostris tu propitiaberis.

Bea-

Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tue: * sanctum est templum tuum, mirabile in equitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, * spes omnium finium terre, & in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timebunt qui habitant terminos à signis tuis: * exitus matutini & vespere delectabis.

Visitasti terram & inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, * multiplica genimina ejus: * in stilliciis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tue: * & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguëscent speciosa deserti: * & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Antiphona. Te decet hymnus Deus in Sion.

Anna. Labia mea laudabunt te in vita mea, Deus meus. Psalm. Deus Deus meus * ad te. 13.

Antiphona. Dominus judicabit.

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

Exultavit cor meum in Domino, * & exaltatum est cornu meum in Deo meo.

Dilatatum est os meum super inimicos meos: * quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est Dominus: neque enim est alius extra te, * &

non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimitate, * gloriantes:

Recedant vetera de ore vestro: quia Deus scientiarum, Dominus est, * & ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius, pro panibus se locaverunt: * & famelici saturati sunt,

Donec steriles peperit plurimos: * & quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat & vivificat, * deducit ad inferos & reducit.

Dominus pauperem facit & dicit, * humiliat & sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, * & de stercore elevat pauperem:

Ut sedeat cum principibus, * & solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terræ, * & posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servabit, & impii in tenebris conticescent: * quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus: * & super ipsos in caelis tonabit:

Dominus judicabit fines terræ, & dabit imperium regi suo, * & sublimabit cornu Christi sui.

Antiphona. Dominus judicabit fines terræ.

Antiphona. Caeli caelorum laudate Deum. Psalm. Laudate Dominum de caelis. 14.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamus arma lucis. Sicut in die honestè ambulemus.

Hym-

Hymnus.

Nox, & tenebræ, & nubila, Confusa mundi, & turbata,

(Lux intrat, albescit polus, Christus venit) discédite.

Caligo terræ scinditur Percussa solis spiculo,

Rebusque jam color redit, Vultu nitentis sideris.

Te, Christe, solum novimus, Te mente purâ & simplici,

Fiendo & canendo, quæsumus, Intende nostris sensibus.

Sunt multa fucis illita, Quæ luce purgèntur tua:

Tu vera lux caelæstium Vultu sereno illumina.

Deo Patri sit gloria, Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito, Nunc, & per omne sæculum.

Amen.

Repleti sumus manè misericordiâ tuâ. R. Exultavimus, & delectati sumus.

Ad Benedicendum, Antiphona. De manu omnium qui odèrunt nos, libera nos Domine.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda. 44.

FERIA QUINTA

Ad Matutinum.

Invitatorium, Dominum, qui fecit nos, * Venite, adoremus. Psalm.

Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Nox atra rerum contegit Terræ colores omnium:

Nos confitentes poscimus Te, juste iudex cordium;

Ut auferas piacula, Sordisque mentis abluas,

Donesque, Christe, gratiam, Ut arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia, Quam culpa mordet noxia,

Obscûra gessit tollere, Et te, Redemptor, querere.

Repelle tu caliginem Intrinsicus quam maxime;

Ut in beato gaudeat Se collocari lumine.

Præsta, Pater piissime, Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paraclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

Antiphona. Dómine Deus.

Psalmus 68.

Solum me fac Deus: * quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundo: * & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * & tempestas demersit me.

Laboravi clamans, rauca factæ sunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui odèrunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injuste: * quæ non râpi, tunc exolvebam.

Deustus scis insipientiam meam: * & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te Dómine, * Dómine virtutum.

Non confundantur super me * qui querunt te, Deus Israël.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Et operuit in jejunió animam meam: * & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * & factus sum illis in parabolum.

Ad-

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: * & in me psallēbant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae.

Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a peccato tuo: * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende anima mea, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis imperium meum, & confusionem meam, * & reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: * imperium expectavit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristarentur, & non fuit: * & qui consolaretur, & non invenit.

Et dederunt in escam meam fel: * & in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * & in retributiones, & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * & dorsum eorum semper inclinetur.

Effunde super eos iram tuam: * & furor irae tuae comprehendant eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * & non intrent in justitiam tuam.

Delectantur de libro viventium: * & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico: * & magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo super vitulum novellum: * cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & laetentur: * quaerite Deum, & vivet anima vestra:

Quoniam exaudivit pauperes Dominus: * & victos suos non despexit.

Laudent illum caeli & terra, * mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * & edificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * & hereditate acquirunt eam.

Et semenservorum ejus possidebit eam, * & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Psalmus 69.

DEus in adiutorium meum intendēde: * Domine ad adiuvandum me festina.

Confundantur, & vereantur, * qui quaerunt animam meam:

Avertantur retrorsum, & erubescant, * qui volunt mihi mala:

Avertantur statim erubescētes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & laetentur in te omnes qui quaerunt te, * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligit salutare tuum.

Ego vero egenus, & pauper sum: * Deus adjuva me.

Adjuvor meus, & liberator meus es tu: * Domine ne moreris.

Antiphona. Domine Deus in adiutorium meum intendēde.

An-

Antiphona. Esto mihi.

Psalmus 70.

IN te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, * & refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris, * & de manu contra legem agentis & iniqui:

Quoniam tu es patientia mea Domine: * Domine spes mea a juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero: * de ventre matris meae tu es protector meus:

In te cantatio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis: & tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: * tota die magnitudinem tuam.

Ne proicias me in tempore senectutis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: * & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum: * quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: * Deus meus in auxilium meum respice.

Confundantur, & deficiant detrahentes animam meam: * operiantur confusione, & pudore qui quaerunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo: * & adiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam: * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini: * Domine memorabor justitiae tuae solius.

Deus docuisti me a juventute mea: * & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque ad senectam & senium: * Deus ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum generationi omni, qua ventura est:

Potentiam tuam, & justitiam tuam Deus usque in altissima, quae fecisti magna: * Deus qui similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas: & conversus vivificasti me: * & de abyssis terrae iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam: * & conversus consolatus es me.

Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus psallam tibi in cithara sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: * & anima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: * cum confusi & reveriti fuerint qui quaerunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEus iudicium tuum regi da: * & justitiam tuam filio regis:

Judicare populum tuum in justitia, * & pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo: * & colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum: * & humiliabit calumniatores.

Et permanebit cum sole, & ante lunam, * in generatione & generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * & sicut stillicia stillantia super terram.

Orie-

Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari usque ad mare, * & à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo prouident Æthiopes: * & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & insulæ mœnera offerent: * reges Arabum, & Saba dona adducent:

Et adorabunt eum omnes reges terre: * omnes gentes seruiunt ei:

Quia liberabit pauperem à potestate: * & pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi & inopi: * & animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum: * & honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: * torâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: * & florêbunt de civitate sicut fœnum terre.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terre: * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israël, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in ætèrnum: * & replebitur majestâte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiphona. Esto mihi Dômine in Deum protectorem.

Antiphona. Liberasti virgam.

Psalmus 73.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: * & firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt, * & cum hominibus non flagellabuntur: Ideo tenuit eos superbia, * operiti sunt iniquitate & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelsu locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum: * & lingua eorum transiuit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic: * & dies pleni inuenientur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * & si est scientia in excelsu?

Ece ipsi peccatores, & abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas:

Et fui flagellatus torâ die, * & castigatio mea in matutinis.

Si dicebam: Narrabo sic: * ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuarium Dei: * & intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis: * deiecasti eos dum alleverantur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Dômine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt: * & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

Ut

Ut jumentum factus sum apud te: * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: * & in voluntate tua deduxisti me, * & cum glôria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætèrnum.

Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adherere Deo bonum est: * ponere in Dômino Deo spem meam:

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filia: Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbiis eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa: * & non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi, & ascia deiecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: * & nos non cognosceat amplius.

Pars Æstiva,

Usquequò Deus impropèrabit inimicus: * Irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula: * operatus est salutem in medio terra.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, & torréntes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terre: * æstatem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropèravit Dômino: * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentibus tibi, * & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Rêspice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, júdica causam tuam: * memor esto impropèriorum tuorum, eorum que ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Antiphona. Liberasti virgam hereditatis tue.

Antiphona. Et invocabimus.

Psalmus 74.

Constitëbimur tibi Deus: * confitëbimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cumq

E ac

accépero tempus, ego justitias iudicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculo: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * & exaltabuntur cornua iusti.

Psalmus 75.

Notus in Judea Deus: * in Israël magnum nomen ejus:

Et factus est in pace locus ejus: * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit potentias arcuum, * scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum, fecisti iudicium: * terra tremuit & quievit.

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos facere omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * & reliquia cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, & redite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili & ei qui auferit spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Antiphona. Et invocabimus nomen tuum Domine.

Antiphona. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: * & non sum decéptus.

Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigiliis oculi mei: * turbatus sum, & non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: * & annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * & exercitabar, & scopébam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus: * aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscondet, * a generatione in generationem?

Aut obliviscetur misereri Deus: * aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi nunc cepi: * hæc mutatio dextera Excelsi.

Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * & in adinventionibus tuis exercēbor.

Deus in sancto via tua: quis Deus mag-

magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, & Joseph.

Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: * & timuerunt, & turbatae sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum: * vocem dederunt nubes.

Et enim sagittæ tuæ transeunt: * vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commota est & contremuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi & Aaron.

Psalmus 77.

Atendite popule meus legem meam: * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Apertiam in parabolis os meum: * loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus & cognovimus ea: * & patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum, * in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus, * & mirabilia ejus quæ cecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob: * & legem posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis: * Ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascuntur, & exurgent, * & narrabunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur operum Dei: * & mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum: * generatio prava & exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor

suum: * & non est creditus cum Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum: * conversi sunt in die belli.

Non custodiērunt testamentum Dei: * & in lege ejus noluerunt ambulare.

Et oblitus sunt benefactorum ejus, * & mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, * in campo Taneos.

Interrupit mare, & perduxit eos: * & stavit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei: * & tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: * & adaquavit eos velut in abyso multa.

Et eduxit aquam de petra: * & deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: * in iram excitaverunt Excelsum in inaquosus:

Et tentaverunt Deum in cordibus suis: * ut perterunt escas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid poterit Deus parere mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, * & torrentes inundaverunt.

Numquid & panem poterit dare, * aut parere mensam populo suo?

Ideo audivit Dominus, & distulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israël.

Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutari ejus:

Et mandavit nubibus desuper, * & januas cæli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cæli dedit eis.

Panem angelorum manducavit homo: * cibaria misit eis in abundantia.

Tránsulit Austrum de cælo : * & induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes : * & sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt & saturati sunt nimis , & desiderium eórum attulit eis : * non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eórum , * & electos Israël impedivit.

In omnibus his peccavérunt adhuc : * & non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eórum : * & anni eórum cum festinatione.

Cum occideret eos , quærébant eum : * & revertébantur , & diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eórum : * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo , * & lingua suá mentiti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fideles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipsæ autem est misericors , & propitius fiet peccatis eórum : * & non disperdet eos.

Et abundavit ut avérteret iram suam : * & non accendit omnem iram suam :

Et recordatus est quia caro sunt : * spiritus vadens , & non rédiens.

Quoties exacerbavérunt eum in deserto , * in iram concitavérunt eum in inaquoso ?

Et conversi sunt , & tentavérunt Deum : * & sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordati mandis ejus , *

die qua redémit eos de manu tribulantis ,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua , * & prodigia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eórum , * & imbres eórum , ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam , & comédit eos : * & ranam , & disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eórum : * & labóres eórum locusta.

Et occidit in grandine vineas eórum : * & moros eórum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eórum : * & possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ : * indignationem , & iram , & tribulationem : immissiones per ángelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ , non pépérit à morte animabus eórum : * & jumenta eórum in morte conclusit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti : * primitias omnis labóris eórum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves pópulum suum : * & perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe , & non timuérunt : * & inimicos eórum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ , * montem , quem acquisivit dextera ejus.

Et eiecit à facie eórum Gentes : * & sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt , & exacerbavérunt Deum excelsum : * & testimonia ejus non custodiérunt.

Et avérterunt se , & non servavérunt pactum : * quemadmodum patres eórum , conversi sunt in arcum pravum.

In

In iram concitavérunt eum in cõlibus stis : * & in sculptilibus suis ad emulationem eum provocavérunt.

Andavit Deus , & sprevit : * & ad nihilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernaculum Silo , * tabernaculum suum , ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eórum : * & pulchritudinem eórum in manus inimici.

Et conclusit in gládio pópulum suum : * & hæreditatem suam sprevit.

Juvenes eórum comédit ignis : * & virgines eórum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eórum in gládio ceciderunt : * & viduæ eórum non plorabántur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dóminus , * tamquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posterióra : * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernaculum Joseph : * & tribum Ephraim non elegit :

Sed elegit tribum Juda , * montem Sion quem diléxit.

Et ædificavit sicut unicórnium sanctificium suum in terra , * quam fundavit in sæcula.

Et elegit David servum suum , & sustulit eum de gregibus óvium : * de post fortantes accepit eum ,

Pascere Jacob servum suum , * & Israël hæreditatem suam :

Et pavit eos in innocentia cordis sui : * & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Antiphona. Tu es Deus , qui facis mirabilia.

Antiphona. Propitius esto. Psalmus 78.

Deus venérunt Gentes in hæreditatem tuam , polluerunt templum sanctum tuum : * posue-

runt Jérusalem in pomórum custodiam.

Posuerunt morticina servórum tuórum , escas volatilibus cœli : * carnes sanctórum tuórum bestis terræ.

Effuderunt sanguinem eórum tamquam aquam in circuitu Jérusale : * & non erat qui sepellet.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio & illusio his , qui in circuitu nostro sunt.

Usquequò Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in Gentes , quæ te non novérunt : * & in regna , quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comederunt Jacob : * & locum ejus desolavérunt.

Ne memineris iniquitatum nostrárum antiquarum , cito anticipet nos misericórdiæ tuæ : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : & propter gloriam nóminis tui Dómine libera nos : * & propitius esto peccatis nostris , propter nomen tuum :

Ne fortè dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum ? * & innotéscat in nationibus coram oculis nostris ,

Ultio sanguinis servórum tuórum , qui effusus est : * intróeat in conspectu tuo gémitus compeditórum.

Secundùm magnitudinem bráchii tui , * posside filios mortificatórum .

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eórum : * inpropérium ipsórum , quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus , & oves pascuæ tuæ , * contébitur tibi in sæculum :

In generationem & generationem annuntiabimus laudem tuam. *Pal-*

Psalms 79.

Qui regis Israël, intende: * qui deducis velut ovem Joseph. Qui sedes super Cherubim, * manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni, * ut salvos facias nos.

Deus converte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Domine Deus virtutum, * quotiesque irasceris super orationem servi tui?

Cibabis nos pane lacrymarum: * & potum dabis nobis in lacrymis in mensura?

Posuisti nos in contraditionem vicinis nostris: * & inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum converte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Vineam de Ægypto transtulisti: * ejecisti Gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radices ejus, & implevit terram.

Operuit montes umbra ejus: * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare: * & usque ad flumen propagines ejus.

Ut quid dextruxisti maceriam ejus: * & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminavit eam aper de silva: * & singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum converterte: * respice de celo, & vide, & visita vineam istam.

Et perice eam, quem plantavit dextera tua: * & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuae: * & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discédimus a te, vivificabis nos: * & nomen tuum invocá-bimus.

Domine Deus virtutum converte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Antiphona. Propitius esto peccatis nostris Domine.

Per Annum, V. Gaudébunt labia mea, cum cantávero tibi. R. Et anima mea, quam redemisti.

Pro uno Martyre, V. Glória & honóre coronasti eum Domine.

R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyribus, V. Latámini in Domino & exultate justi.

R. Et gloriamini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice, V. Amávit eum Dominus, & ornávit eum. R. Stulam glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, V. Spécie tuá & pulchritudine tuá. R. Intende, prospere procéde, & regna.

AD LAUDES.

Antiphona. Tibi soli peccávi, Domine, miserere mei.

Psalms. Miserere mei Deus. 42.

Antiphona. Domine.

Psalms 89.

Domine, refugium factus es nobis: * a generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formarétur terra, & orbis: * a seculo & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem: * & dixisti: Convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies hesternæ, quæ præterit.

Et custodia in nocte, * quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, mane floreat, & transeat: * vespere decedat, induret, & arcescat.

Quia

Quia defecimus in ira tua, * & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus octoginta anni: * & amplius eorum, labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo: * & corripimur.

Quis novit potestatem iræ tuæ: * & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: * & eruditos corde in sapientia.

Converterte Domine usquequod? * & deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tuá: * & exultavimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, & in opera tua: * & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: * & opus manuum nostrarum dirige.

Antiphona. Domine refugium factus es nobis.

Antiphona. In matutinis meditabor in te. Psalms. Deus Deus meus. 13.

Antiphona. Cantemus.

Canticum Moysi. Exodi 15.

Cantemus Domino: gloriöse enim magnificatus est, * equum & ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea, & laus mea Dominus, * & factus est mihi in salutem:

Iste Deus meus, & glorificabo eum: * Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaonis & exercitum ejus projecit in mare:

Electi principes ejus submersi sunt in Mari rubro. * Abissi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine glóriæ tuæ deposuisti adversarios tuos:

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae:

Sterit unda fluens, * congregatae sunt abissi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar & comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea:

Evaginabo gladium meum: * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, & operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam, & devoravit eos terra. * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti:

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, & irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philistinum.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

E 4

Ir-

Irruat super eos formido & pavor, * in magnitudine brachii tui: Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possediti.

Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tue, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine:

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tue, * Dominus regnabit in aeternum & ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus & equitibus eius in mare: * & reduxit super eos Dominus aquas maris:

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Antiphona. Cantemus Domino gloriose.

Antiphona. In sanctis ejus laudate Deum. **Psalmus.** Laudate Dominum de caelis. 14.

Capitulum.

Rom. 13. d

Nox praecessit, dies autem appropinquavit. Abiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Lux ecce surgit aurea:
Pallens facessat caecitas,
Quae nosmet in praecipis diu
Errore traxit devio.
Haec lux serenum conferat,
Purosque nos praestet sibi:
Nihil loquamur subdolum:
Volvamus obscurum nihil.
Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculive peccent lubrici,
Ne noxa corpus inquinet.
Speculator adstat desuper,
Qui nos diebus omnibus,
Actusque nostros prospicit
A luce prima in vesperum.
Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne saeculum.
Amen.

V. Repleti sumus mane misericordiam tua. **R.** Exultavimus, & delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

In sanctitate serviamus Domino, & liberabit nos ab inimicis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria. 44.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Adoremus Dominum, * Quoniam ipse fecit nos. **Psalmus.** Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Tu Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quae regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Nam iestulo constirgimus
Noctis quieto tempore,
Ut flagitemus omnium
A te medellam vulnerum.

Quo fraude quidquid demonum
In noctibus deliquimus,
Abstergat illud coelitus
Tuae potestas gloriae.

Ne corpus adstet sordidum,
Nec torpor instet cordium,
Nec criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.

Oh hoc, Redemptor, quaesumus,
Reple tuo nos lumine,
Per quod diernum circulis,
Nullis ruamus actibus.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Antiphona. Exultate.

Psalmus 80.

Exultate Deo adiutori nostro: *
Jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, & date tympanum: * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomonia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae:

Quia praecceptum in Israel est, * & iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: * linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, & liberavi te: * exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & contestabor te: * Israel si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: * dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam: * & Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventibus suis.

Si populus meus audisset me: * Israel si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * & erit tempus eorum in saecula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti: * & de petra, melle saturavit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos disjunct.

Usquequod judicatis iniquitatem: * & facies peccatorum sumitis?

Judicate egeno, & pupillo: * humilem, & pauperem iustificate.

Eripite pauperem: * & egenum de

manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulat: * movebuntur omnia fundamenta terrae.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines mortui mini: * & sicut unicus de principibus cadetis.

Surge Deus, iudica terram: * quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

Antiphona. Exultate Deo adiutori nostro.

Antiphona. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque compescaris Deus:

Quoniam ecce inimici tui contulerunt: * & qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium: * & cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente: * & non memorerunt nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumaeorum & Israhelitarum:

Moab, & Agarani, Gebal, & Ammon, & Amalec: * alienigenae cum habitantibus Tyrum.

Et enim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutoriis filiis Lot.

Fac illis sicut Madian, & Sisara: * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt in sterco terra.

Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb, * & Zabee, & Salmata:

Ommes principes eorum: * qui dixerunt: Haereditate possideamus Sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * & sicut stipulam ante faciem venti.

Si-